

РЕШЕНИЕ

№ 3363

гр. С., 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА**

при участието на секретаря **МАРИЯ АТ. ДРАГАНОВА**
като разгледа докладваното от **ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА** Гражданско дело № 20231110129767 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, вр. чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба на „П.К.“ ЕООД срещу „ЗАД „А.Б.““ АД.

Ищецът твърди, че е собственик на лек автомобил „Б.“, модел .. с ДКН: *****, рама *****, за който автомобил била сключена застраховка „Каско“ („Моята кола“ - застрахователен пакет „Макс“) по полица № BG/01/122002040303, валидна за периода 18.07.2022 г. - 17.07.2023 г., като застрахователната премия била изплатена изцяло. Твърди, че на 15.02.2023 г. е настъпило застрахователно събитие, за което своевременно уведомил застрахователя - ответник и била образувана щета № 0306/23/727/500273. Посочва, че автомобилът бил паркиран на открития паркинг на магазин „К.“ на ул. „Т.К.“, като при връщането на паркинга водачът установил, че колата била ударена и имала щети по предна дясна врата, задна дясна врата, заден десен калник, задна броня, лайсни на врати - предна и задна десни и вежда на панел десен от друг автомобил. След установяване на щетите уведомил застрахователя незабавно, като бил направен оглед на автомобила. Посочва, че 23.02.2023 г. му било връчено писмо с изх. № 2-101-4101-1554/23.02.2023 г., в което се съдържал отказ на „ЗАД „А.Б.““ АД да му изплати застрахователно обезщетение, тъй като естеството на увреждането не кореспондираше с декларираното събитие. Твърди, че при извършен оглед в оторизиран сервиз на „Б.“ - „Д.К.“ ЕАД, настъпилите щети по автомобила били описани и оценени на сумата от 7677,79 лв. с ДДС. С оглед гореизложеното моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 7677 лв., дължимо застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди на лек автомобил „Б.“, модел .. с ДКН: *****, рама *****, вследствие настъпило застрахователно събитие на 15.02.2023 г., представляващо покрит застрахователен риск, което обезщетение е

дължимо по силата на сключен с ответника договор за застраховка „Каско“ по полица № BG/01/122002040303, ведно със законната лихва от 01.06.2023 г. (датата на исковата молба) до окончателното плащане на сумата. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът оспорва предявения иск като неоснователен. Твърди, че щетите не отговарят на механизма на увреждане, деклариран от застрахования и не може да се приеме, че същите са причинени при статично положение на автомобила. Посочва, че върху боята на автомобила имало отлагане от мазилка, което предполага съприкосновение при движение на МПС-то в статичен обект с грапава повърхност, като несъответствието между вида на вредите и механизма е предпоставка за отказ за заплащане на обезщетение. Счита, че процесното събитие не представлява покрит застрахователен риск. В условията на евентуалност твърди, че разходите за отстраняване на щетите са на по-ниска стойност. Моли за отхвърляне на иска и за присъждане на разноски.

Софийски районен съд, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 405 КЗ.

По предявения иск с правно основание чл. 405 КЗ в тежест на ищеца е да докаже: сключването на договор за имуществено застраховане с ответника, настъпването в срока на действие на договора на застрахователно събитие, което е покрит риск по него; настъпилите във връзка с процесното застрахователно събитие вреди и техния размер.

В тежест на ответника е да установи възраженията си.

С доклада по делото е отделено за безспорно обстоятелството, че към датата на настъпването на застрахователното събитие – 15.02.2023 г. между страните е имало валидно сключена комбинирана застраховка „Моята кола“ - Застрахователен пакет „Макс“ за процесното МПС - лек автомобил „Б.“, модел .. с ДКН: *****, рама *****, с включено допълнително застрахователно покритие „Каско“, с период на действие от 00.00 часа на 18.07.2022 г. до 24.00 часа на 17.07.2023 г. Във връзка със сключения застрахователен договор по делото е представена застрахователна полица № BG/01/122002040303, от която е видно, че автомобилът е застрахован с комбинирана застраховка „Моята кола“ – Застрахователен пакет „Макс“, по който не се спори, че е заплатена застрахователната премия.

С оглед на това съдът приема за доказано, че между страните е възникнало валидно правоотношение по сключен договор за имуществено застраховане към 15.02.2023 г.

Спорно между страните е дали в настоящия случай е налице застрахователно събитие, което е покрит застрахователен риск по застраховката.

Представени са Общи условия за застраховане на сухопътни превозни средства, без релсови превозни средства, както и Общи условия, съдържащи се в Наръчник за ползите по застраховка „Моята кола“ на ответното дружество. Ответникът се е позовал на чл. 16.22 (чл. 2.2.1) от Общите условия, съгласно които клаузи застрахователят не заплаща застрахователно обезщетение при съществуващо явно несъответствие между вида и степента

на претендираните увреждания по пътното превозно средство и декларираното от застрахования събитие в уведомлението за щета.

По делото е приет списък на констатираните увреждания на МПС от извършен оглед от застрахователя на 16.02.2023 г., от който се установява, че увредените детайли са: броня, заден десен калник, предна дясна врата, задна дясна врата, предна дясна лайсна, задна дясна лайсна и задна дясна вежда.

Не е спорно, че във връзка с процесното събитие от страна на застрахования е подадено уведомление за щети по МПС от 16.02.2023 г., в което е декларирано, че застрахователното събитие е настъпило на 15.02.2023 г. към 16.30 часа на паркинг на „К.“ на ул. „Т.К.“, при което са установени щети по МПС по предна дясна врата, задна дясна врата, заден десен калник и задна броня, причинени от друг автомобил, във връзка с което при застрахователя е образувана преписка по щета № 0306/23/727/500273. След разглеждане на претенцията, застрахователят е отказал да извърши плащане на застрахователно обезщетение (с писма с изх. № 2-101-4101-1554/23.02.2023 г., изх. № 2-101-4101-1554#2/15.03.2023 г. и изх. № 2-101-4101-1554#4/22.03.2023 г.) с доводи, че уврежданията са настъпили в резултат на контакт на автомобила с обект с грапава повърхност (стена, колона) при движение на МПС, а ищецът е декларирал, че описаното събитие е настъпило на паркинг, в паркирано състояние на автомобила и при съприкосновение с друго МПС, т. е. налице е несъответствие между вида и степента на уврежданията на застрахованото МПС и декларираното събитие – основание за отказ за изплащане на обезщетение по т. 2.2.1 от общите условия на застрахователя.

За установяване механизма на настъпване на застрахователното събитие и щетите по автомобила като свидетели по делото са разпитани С.В. К. и К.И.Т..

Свидетелката К. споделя, че работи в Столична община, район „В.“ като архитект и познава управителя на ищеца във връзка със служебните ѝ задължения за издаване на разрешителни за строеж и инвестиционни проекти. Предвид това, че част от служебните ѝ задължения са свързани с ходене на огледи на завършени строежи и изготвяне на протоколи, се е случвало управителят на ищцовото дружество да я кара до тези обекти със своя автомобил - синьо „Б.“. Разказва, че през февруари 2023 г. във връзка с такъв оглед в ж. к. „Д.“ отишли заедно на паркинг на „К.“, който бил пред общината на ул. „С.“ № 2, където била паркирана колата. При приближаването до паркинга К. установила, че автомобилът бил ударен на пасажерското място, най-голямата щета била на предната врата, а освен това имало щети и по задната врата, по калника и гумата. Добавя, че не е видяла какво се е случило, не е присъствала и при паркирането на колата, нямало коли от тази страна, от която била ударена колата, нямало преграда или стълб, в който да се блъсне.

Свидетелят Т. е извършил технически оглед на автомобила в ответното дружество. Посочва, че констатираните щети по автомобила са били две врати, калник, броня десни, за което бил съставен списък на констатираните увреждания. Увредената част била голяма, като вратата била със замазана ламарина, която не подлежи на изправяне, а тъй като външните детайли били така направени, че да абсорбират удари, счита, че не е било

възможно ударът да е настъпил от външен детайл на друга кола. Добавя, че само констатира щетите, но не изследва от какво може да са причинени.

Съдът счита, че следва да кредитира свидетелските показания, с изключение на заявеното от свидетеля Т., че не е било възможно ударът да е настъпил от външен детайл на друга кола, доколкото свидетелите не са заинтересовани от изхода на делото, а освен това показанията им относно механизма и настъпилите вреди по автомобила отразяват непосредствено възприетото от свидетелите, безпротиворечиви са, като се подкрепят и от останалите събрани по делото доказателства.

За изясняване на спора е приета и съдебно-автотехническа експертиза /CATE/, която съдът кредитира като компетентно изготвена. Вещото лице посочва, че на 15.02.2023 г. в гр. С. е настъпило ПТП с участието на лек автомобил „Б.“, модел Х3 с рег. № *****, като според механизма на ПТП, посочен от ищеца, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в уведомлението за щети по МПС видими увреждания, се налага извод, че уврежданията по лек автомобил „Б.“, модел Х3 с рег. № ***** могат да бъдат получени при така описаното събитие - в паркирано състояние на автомобила и при съприкосновение с твърд подвижен предмет. От техническа гледна точка и от представените по делото доказателства може да се направи извод, че уврежданията са получени при съприкосновение на детайлите с твърд предмет с височина от 0,39 м до 0,85 м. Тъй като уврежданията на лайсните в долната част на вратите (които са най-изпъкналият елемент на вратите) се изразяват единствено в нарушение на лаковото покритие, от една страна, и от друга страна по страничното дясно огледало няма увреждания, вещото е направило извод, че предметът, нанесъл уврежданията, се е намирал на височина над 0,39 м от повърхността на пътното покритие (в противен случай уврежданията по двете лайсни биха били съществени) и широчината на контактната повърхност е била не повече от 0,46 м. Разпитано в открито съдебно заседание вещото лице посочва, че при огледа на автомобила са установени хоризонтални задирания, които са свързани с отлагания на PVC част върху самия детайл, характерна PVC материя, от която обикновено се изграждат броните на превозните средства. С оглед мястото на уврежданията е невъзможно същите да са получени в резултат на удар с колче, стена или друг подобен предмет. Според вещото лице в случай, че ударът е бил от колче или стена прагът на автомобила е щял да бъде сгънат изцяло. Остатъчният прах също би могъл да е от друго превозно средство. В открито съдебно заседание вещото лице изрично пояснява, че този вид уврежданията могат да настъпят в паркирано състояние и по начина, описан в исковата молба, при удар с друг автомобил. Посочва, че няма как да се докаже дали автомобилът е бил в движение или в спряло състояние.

От съвкупната преценка на събраните доказателства съдът приема за доказано настъпването на застрахователно събитие в срока на действие на застрахователния договор, за което застрахователят дължи обезщетение.

Застрахователния договор е договор, с който застрахователят се задължава срещу плащане на премия да поеме определен риск и при настъпване на застрахователно събитие да заплати на застрахования или на трето ползващо се лице застрахователно обезщетение

или сума. С оглед целта на договора, от момента на влизането му в сила за застрахователя възниква задължение да носи риска от настъпване на предвидените застрахователни събития и при евентуалното им осъществяване да заплати на застрахования обезщетение за претърпените вреди, определено по правилото на [чл. 405 КЗ](#).

Предпоставките за отказ за изплащане на застрахователно обезщетение са посочени принципно в общата разпоредба на [чл. 408 КЗ](#) и се свеждат по т. 1, до умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение; по т. 2, до умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахователя с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице; по т. 3, до неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие; по т. 4, до други случаи, предвидени със закон. Влезният в сила застрахователен договор поражда за застрахователя задължение [чл. 386 КЗ](#), във вр. [чл. 394 КЗ](#), във вр. [чл. 405 КЗ](#) при настъпване на застрахователно събитие да изплати на застрахования обезщетение за претърпените от събитието вреди. Основанията, при които застрахователят по имуществена застраховка може да откаже изплащане на застрахователно обезщетение, са уредени в закона. Общото помежду им е, че правото на отказ от изплащане на обезщетение е признато във връзка с неизпълнение на задължения на застрахования, които по силата на закона или по волята на страните са значителни от гледна точка на интереса на застрахователя, защото имат отношение към настъпването на застрахователното събитие и/или към вредите от него. Конкретните проявни форми на основанията за отказ са предмет на уговаряне в застрахователния договор и в общите условия, в които следва да е установено и дължимото от застрахования поведение - задълженията, чието неизпълнение освобождава застрахователя от отговорност за плащане на обезщетение. Независимо от спецификата на основанията, застрахователят не може да откаже да изпълни задължението си по [чл. 405, ал. 1 КЗ](#), ако поведението на застрахования не е рефлектирало неблагоприятно върху проявлението на риска, върху възможността за ограничаване и предотвратяване на вредите или върху техния обем. Правно значимо за отказа е само това поведение на застрахования, което е последващо спрямо възникването на застрахователното правоотношение и съставлява неизпълнение на произтичащи от закона, от договора и/или от общите условия изисквания за действия или бездействия, насочени към предотвратяване на събитието и на вредите или към ограничаването им.

В разглежданата хипотеза ищецът своевременно и добросъвестно е изпълнил задължението си за уведомяване на ответното дружество за настъпилото събитие. От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства настоящият състав на съда приема за доказано, че на 15.02.2023 г. е настъпило ПТП с участието на процесния лек автомобил, който е бил ударен от друг автомобил на паркинга на магазин „К.“ на ул. „Т.К.“, в резултат на което са му причинени щети по дясна част, т. е. установява се, че декларираният от ищеца механизъм на произшествието отговаря на действителния такъв.

Между страните няма спор кои са били увредените детайли, а от приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза се установява категорично, че декларираните от застрахования факти отговарят на действително настъпилите, че естеството на уврежданията кореспондира напълно с декларираното застрахователно събитие, вредите са причинени от съприкосновение с друго превозно средство, а не могат да настъпят по начина, посочен от застрахователя – при контакт на автомобила с обект с грапава повърхност (стена, колона) при движение на МПС. Посочените обстоятелства се подкрепят и от свидетелските показания на свидетеля Великова, чийто показания са логични и няма основание да не бъдат кредитирани, доколкото тя посочва, че щетите са настъпили именно на паркинг, докато автомобилът е бил паркиран и собственикът не е бил в него. Ответникът, чиято е доказателствената тежест по реда на чл. 154, ал. 1 ГПК не е доказал възражението си, че вредите са настъпили по друг начин, както и че уврежданията са били налични към датата на настъпване на застрахователното събитие на 15.02.2023 г. Относно твърдението, че автомобилът не е бил в паркирано състояние – същото остана недоказано, а вещото лице поясни, че вредите биха могли да настъпят по начина, деклариран пред застрахователя – в паркирано състояние на автомобила. Както се посочи, съдът не кредитира показанията на свидетеля Т., в частта, с която изразява своето разбиране, че вредите не биха могли да настъпят от удар с друг автомобил, тъй като в тази част показанията са опровергани от САТЕ, изготвена от специалист в съответната област. Отлагането на варо-циментов материал по детайлите на автомобила също не разколебава извода за настъпване на събитието по начина, описан от ищеца, тъй като вещото лице посочва, че остатъчния прах може да е от друго превозно средство. Ето защо предвид писмените доказателства и заключението на САТЕ, кореспондиращо със свидетелските показания, съдът намира за доказан факта, че в срока на застрахователно покритие на процесния договор е настъпило описаното от ищеца събитие по посочения в исковата молба и пред застрахователя механизъм. По делото е безспорно установено и че описаните в исковата молба щети са в пряка причинна връзка с посочения начин на настъпване на произшествието. Предвид това и с оглед неподкрепените с доказателства твърдения за липса на съответствие между механизма на настъпване на застрахователното събитие и щетите по МПС, ответното дружество не проведе пълно и главно доказване на елементите от фактическия състав за възникване правото му на отказ за изплащане на застрахователно обезщетение, поради което възражението за това е неоснователно и искът е доказан по основание.

Застрахователното обезщетение е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума. Ищецът е представил калкулация, извършена от официален сервиз „Д.К.“ ЕАД, съгласно която стойността, необходима за възстановяване на автомобила е 7677,79 лв. с ДДС. Съгласно приетата по делото САТЕ стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Б., модел Х3 с рег. № *****, изчислена на база пазарни цени, съгласно приложената по делото Калкулация - ремонт, издадена от „Д.К.“ ЕАД, в качеството му на официален сервиз за марката „Б.“ към датата на ПТП е 7459,75 лв. (Таблица № 2 към отговор на трета задача, като в тази връзка съдът констатира, че при изписване на стойността след таблицата е

допусната техническа грешка при посочване на сумата - 6968,11 лв., тъй като рекапитулацията в таблицата с посочване на нови части, демонтаж и монтаж на увредените детайли, боядисване и цена на труда възлиза именно на сумата от 7459,75 лв.). Вещото лице е изчислило, че стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Б.“, модел ХЗ с рег. № *****, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 6116,58 лв. Към датата на застрахователното събитие - 15.02.2023 г., процесният автомобил е бил в експлоатация 2 години, 6 месеца и 211 дни, считано от датата на първоначална регистрация - 25.07.2020 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ обезщетението трябва да бъде равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Съгласно чл. 400, ал. 1 КЗ за действителна застрахователна стойност се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество, а съгласно чл. 400, ал. 2 КЗ за възстановителна застрахователна стойност се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

При имуществените застраховки стойността на дължимото застрахователно обезщетение се определя, както следва: ако автомобилът е бил пуснат в експлоатация преди не повече от 3 г. и е бил отремонтиран в официален сервиз на марката – следващото се застрахователно обезщетение е това, за стойността на което е бил отремонтиран автомобилът в официалния фирмен сервиз и която е отразена в издадените от фирмения сервиз във връзка с ремонта фактури, т. е. изхожда се от възстановителната стойност на имуществото. С оглед на обстоятелството, че лекият автомобил „Б.“, модел ХЗ с рег. № ***** е бил в гаранционен срок, размерът на обезщетението следва да се определи по цени за ремонт в официален/оторизиран сервиз. Това е така, тъй като застрахователят следва да заплати обезщетение, което да репарира изцяло вредоносните последици. Ако лекият автомобил се е намирал в гаранционен срок, независимо дали основен или удължен, при който условие за запазване правата на гаранцията е ремонтът да бъде осъществен в официален сервиз, то обезщетението следва да се определи по цени за ремонт на този сервиз. Действителните вреди са тези, които увреденият реално би заплатил за ремонта на процесното МПС в оторизирания сервиз на вносителя на автомобила, доколкото автомобилът е бил предмет на гаранционно поддържане към датата на настъпване на ПТП (така решение № 3756/10.07.2023 г. на СГС по в. гр. д. № 8604/2022 г., решение № 344/18.01.2024 г. на СГС по в. гр. д. № 2541/2023 г., решение № 266974/15.12.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 10997/2020 г. и др.). В случая застрахованият автомобил е бил в експлоатация по-малко от три години, поради което дължимото от ответника застрахователно обезщетение е в размер на 7459,75 лв., като съдът възприема стойността на ремонта от официален сервиз на марката, до която сума искът следва да бъде уважен, съответно отхвърлен за разликата до пълния предявен размер от 7677 лв.

Като законна последица от уважаването на иска ответникът следва да бъде осъден да заплати законна лихва върху присъдената сума за периода от 01.06.2023 г. до окончателното

изплащане на вземането.

По разноските:

С оглед частичното уважаване на предявения иск право на разноси имат и двете страни съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК и чл. 78, ал. 3 ГПК. Ищецът е представил списък по чл. 80 ГПК, съгласно който е сторил разноси в размер на 1200 лв. за адвокатско възнаграждение, 312,50 лв. за държавна такса и 400 лв. за депозит за съдебно-автотехническа експертиза, и е представил доказателства за така сторените разноси. Съразмерно на уважената част от иска ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноси в размер от общо 1858,38 лв.

Ответникът е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 1284 лв. Съразмерно на отхвърлената част от иска ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноси в размер на 36,34 лв.

Така мотивиран, Софийски районен съд, Гражданско отделение, 48 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАД „А.Б.““ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район Л., ул. „С.“ № 16 да заплати на „П.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А.П. № 34, бл. 34, вх. 1, ет. 1, ап. 3 на основание чл. 405, ал. 1 КЗ сумата от **7459,75 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Моята кола“ – Застрахователен пакет „Макс“, с допълнително покритие „Каско“ за МПС, полица № BG/01/122002040303, с период на застрахователно покритие от 18.07.2022 г. до 17.07.2023 г., за лек автомобил „Б.“, модел .. с ДКН: *****, рама *****, по застрахователна преписка № 0306/23/727/500273 за настъпило застрахователно събитие на 15.02.2023 г., изразяващо се в увреждане на лек автомобил „Б.“, модел .. с ДКН: ***** от друго МПС на открит паркинг на магазин „К.“, ул. „Т.К.“ в гр. С., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 01.06.2023 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 405 КЗ за разликата над 7459,75 лв. до претендирания размер от 7677 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА „ЗАД „А.Б.““ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район Л., ул. „С.“ № 16 да заплати на „П.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А.П. № 34, бл. 34, вх. 1, ет. 1, ап. 3, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от 1858,38 лв., представляваща сторени от ищеца разноси съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА „П.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А.П. № 34, бл. 34, вх. 1, ет. 1, ап. 3 да заплати на „ЗАД „А.Б.““ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район Л., ул. „С.“ № 16, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от 36,34 лв., представляваща сторени от ответника разноси съразмерно на

отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____